

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

11. Hic Aquilas Obtinet Vsque Svas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

nostra & civilium armorum, expugnatis legionum hibernis, etiam Gallias affectavere : ac rursus pulsus inde, proximis temporibus triumphati magis quam victi sunt.

10. RAPTÀ IOVI LATIO. Inscriptio monumenti Capitolini apud Lazium. lib. comment. Reip. Rom. c. 4. Vellejus. lib. 2. c. 91. Sueton. in Aug. c. 21. Florus. lib. 4. c. 12. Eutropius. lib. 7. in Aug. Ovidius. lib. 5. & 6. Fast. & lib. 2. Trist. Horatius. lib. 4. od. 15.

*Et signa nostro restituit Iovi,
Direpta Parthorum superbis
Postibus, &c.*

Quantopere signis, sive *ultra*, ut Florus, sive, ut Suetonius ait, *repositis* redditis gavissus sit Augustus, indicant tot & tam varij hac de re signati nummi veteres cum inscriptione *signis receptis*: quorum icones apud Lazium. l. c. expressæ.

11. HIC AQVILAS OBTINET VSQVE SVAS. Arminius apud Tacit. lib. 1. *Cerni adhuc Germanorum in lucis signa Romana, quæ dijs patrijs suspenderit.* Nondum ergò tunc, nec unquam Augusto remissa fuerant, an postea ductu Germanici, & auspicijs Tiberij recepta, auctores inter se dissentiunt. affirmat Tacit. lib. 1. An. *Bructeros sua urentes, expedita cum manu L. Stertinius, missis Germanici fudit; interque cadem & prædam reperit unde vicesima legionis aquilam cum Varo amissam.* lib. 2. *Ipse majoribus copijs Marsos irrumpit: quorum dux Malo vendus, nuper in deditioem acceptus, propinquo luco defossam Variæ legionis aquilam modico presidio servari indicat.* Ad quem locum Lipsius. not. 62. *Hic autem inventa aquilarum una, & supra lib. 1. altera; ergò recepta nunc omnes.* Quâ de causâ arcus erectus dicaturque : Tac. l. 2. *Fine anni arcus propter ædem Saturni ob recepta signa cum Varo amissa, ductu*
Germa-

Germanici, auspicijs Tiberij; & ades Fortis Fortuna &c. dicantur. Dio quoque lib. 57. scribit. *At Germanicus expeditione in Germanos prosperâ ad Oceanum usque processit, &c. signâque militaria recepit.* Negat nihilominus Florus. lib. 4. c. 12. *Signa, & aquilas duas adhuc barbari possident; tertiam signifer prius, quàm in manus hostium veniret, evulsam mersâque intra baltei sui latebras gerens, in cruentâ palude sic latuit.* Florum sequitur Cuspinianus. in vitâ Aug. *Nec unquam heredita sunt Imperatoribus Romanis, quod Parthi fecerunt, sed semper in hunc usque diem servata; licet Tacitus scribat Germanicum, cum in Teutoburgiensi saltu reliquias Varianâ clade inspicere concupisceret, per L. Stertinium apud Bructeros undevicesimæ legionis aquilam cum Varo amissam reperisse.* Majorem ergò fidem hac in re Floro quàm Tacito habendam esse, & non sine ratione censuit Cuspinianus: si enim verè Variana signa recepta fuerunt, cur Tacitus tantùm & Dio id meminerunt? nam signa à Parthis remissa poëtæ pariter & historici magno numero celebraverunt. Cur Vellejus, quod gratum, lætum & magnæ gloriæ Tiberio erat, in laudibus ejus alioquin immodicus filuit? quomodo contrarium scribere Florus ausus esset. Arcus quidem similis esse potuit triumphis, quos apparatu splendidos, victoriæ autem inanes falsosque de Germanis non rarò Imperatores Romani egerunt; quod Tacitus quoque de morib. Germ. agnovit. *Inde proximis temporibus triumphati magis, quàm victi sunt.* Alio quoque, & excellentiori quidem modo aquilas suas Luppia usque obtinet, imperio nimirum ad Francos primùm, & ab his ad Saxonas, utrosque Luppia aliqua ex parte quondam accolas, translato; nec desunt, qui imperij insignia ab aquilis clade Varianâ raptis originem accepisse existimarint; ita enim senserunt & scripserunt

Cuspinianus, & Vlricus Huttenus : ille in Aug. *Non enim bi-ceps est aquila, ut imperitum vulgus credit : sed duæ simul ; quarum altera alteram expansis alis obtegit, tertiam signifer legionis tertie abstulit, paludèque demersit, ne in hostium manus veniret, alioqui tres haberemus aquilas in insignibus Imperij ; hic verò & clariùs in carmine de Germania non degeneri :*

Vindice ut Arminio, celeris prope rura Visurgis,

Romanas acies, miro Germania motu,

Quinctiliùmque ducem conciderit, unde birostræ

Contigerint aquilæ, traducti insignia regni.

Excussùmque jugum, 20 000 tantum hæc tempora nossent

12. PENE EXITIABILEM. Sueton. in Aug. c. 23. *Graves ignominias cladèsq; duas omnino, nec alibi quàm in Germaniâ, accepit, Lollianam & Varianam : sed Lollianam majoris infamiae, quàm detrimenti ; Varianam penè exitiabilem, tribus legionibus, cum duce legatîsq; & auxilijs omnibus, cæsis. Magna igitur hæc clades fuit, quæ à Suetonio pene exitiabilis, à Vellejo atrocissima calamitas vocatur, fines imperij imminuit, ingentem mærorem metùmque Augustò, & urbi attulit. Vellejus. l. c. *Ordinem atrocissimæ calamitatis, quæ nulla post Crassi in Parthis damnum, in externis gentibus gravior Romanis fuit, justis voluminibus, (utinam cum 20. libris de bellis Germanicis à Plin. scriptis superessent) ut alijs, ita nos conabimur exponere. Nunc summa deflenda est. Exercitus omnium fortissimus, disciplinâ, manu, experienciâque bellorum inter Romanos milites princeps, ad internecionem trucidatus est. Flor. l. 4. c. 12. Nihil illâ cade per paludes, perque silvas cruentius : nihil insultatione barbarorum intolerabilius, præcipuè tamen in causarum patronos. Alijs oculos, alijs manus amputabant : unius os scētum, recisâ prius linguâ, quam in manu tenens barbarus, tandem, inquit, vi-**

pera